

til lidt Husværelse. Den skal kunne berolige deres egen Samvittighed og navnlig Vælgernes Stemning med: Vi have ganske vist været nødte til at stemme for de udemokratiske Forbrugsskatter, men samtidig dermed have vi ogsaa stemt for en saadan god og demokratisk Skat som Forhøjelsen af Indkomst- og Formueskatten. Men det er et Spil, som vi fra vor Side ikke ønske at være med til. Jeg beder desuden ærede Medlemmer erindre, at vi i dette Øjeblik kun ere ved at spille 1ste Akt af denne Komædie; der kommer en sidste Akt, og hvorledes den ser ud, vide vi ikke noget om endnu. Naar en Gang hen ad Foraaret Skattelovforslagene have passeret Landstinget, vil det neppe undre nogen, om de komme tilbage her i Salen i en noget ændret Skikkelse. Navnlig vilde det vel ikke overraske, om Indtægts- og Formueskatten var bleven saa stærkt beskaaren og beklippet, at der maaske ikke blev saa meget tilbage af den, at det betød noget synderligt. Og hvis det sker, mon saa ogsaa Regeringen og Regeringspartiet ville være i Stand til at holde Ryggen rank i Kampen for de demokratiske Principper i Skattelovgivningen?

Der kan som sagt fra vor Side ikke med nogen Velvillie ses paa det foreliggende Forslag, rent bortset fra dets eget Indhold. Vi kunne ikke møde det med Velvillie, fordi det slette Selskab, hvori det befinder sig, kaster en alt for stærk Skygge over det. De daarlige Kammerater, dette Forslag gaar Arm i Arm med, ere tilstrækkelige til at diskvalificere det i vore Øjne. Men den højtærede Finansminister har det i sin egen Magt at skabe et Omslag i vor Stemning. At gaa til en alvorlig Nedsættelse af de militære Udgifter og samtidig at opgive de udbytteriske Forbrugsskatter og søge Kompensation ved at tage andre, i demokratisk Henseende mere tiltalende Skatteobjekter op, dette er Betingelsen for, at den højtærede Finansminister kan møde en saglig, velvillig og imødekommende Behandling af Forslagene ogsaa fra vor Side. Men dette er og maa nødvendigvis være Betingelsen. Vil den højtærede Finansminister ikke gaa i disse to Retninger, saa vil han heller ikke kunne gøre Regning paa, at det nærværende Forslag vil blive modtaget med Velvillie fra Socialdemokratiets Side.

Røde: De Skattelovforslag, der foreligge til Behandling i Dag, ere, efter hvad der fremgaar af de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted her, og hvori disse

Lovforslag ere blevne omtalte, ikke nogen Bestanddel af en Finansplan, hvis man med Udtrykket Finansplan mener en Plan til Tilvejebringelse af en varig Ordning af Statens Finanser; bygget paa bestemte Skatteprincipper, som man agter at kæmpe for at gennemføre eller, hvis man ikke er i Stand til det, saa at falde for. Disse Skatte-love udgøre ingen Finansplan, de ere derimod baarne af den politiske Plan, at faa dem gennemførte i Aar og derfor, efter hvad den højtærede Finansminister har udtalt, indrettede saaledes, at han maatte kunne gøre sig Haab om ogsaa at faa dem gennemførte i Landstinget i Aar. Det er derfor kun fire Skattehaner, som drejes lidt mere om for paa den Maade at faa lidt mere i Beholderen. Man kunde egentlig have ventet noget andet efter de Udtalelser, der fremsattes af den højtærede Finansminister i Fjor, da han forelagde sine Indtægtslovsforslag. Han udtalte da flere Gange, at han endnu i det Aar vilde bevæge sig paa et, skattepolitisk set, „aldeles neutralt Omraade“. De Forslag, som da forelaa, kunde ikke paa nogen Maade fremkalde en politisk Strid om Skatte-spørgsmaalene. Man maatte deraf slutte, at naar den højtærede Finansminister næste Aar kom tilbage til Skatte-spørgsmaalene, vilde vi faa hans principielle Standpunkt at se, men naar man nu hører, hvad den højtærede Finansminister har udtalt om disse Skattelovforslag, finder man, at det er Neutralitet paa en anden Maade. Han siger en Gang: „Jeg har omhyggelig undgaaet saa meget som muligt i Skatteforslagene at tage saadanne Forslag ind, som kunde antages paa Forhaand at ville møde den absolutte Modstand andetsteds, saadanne Forslag, som vilde fremkalde en langvarig principiel Strid“.

Dette er altsaa Forslag, som skulde kunne vedtages af Landstinget og vedtages straks. I denne politiske Plan ere de en Bestanddel. Der er derfor ogsaa af denne Plan udeladt Spørgsmaalet om Grundskatterne. Den højtærede Finansminister siger udtrykkeligt, at Grunden er ikke blot den, at han savner Prøvevurderingsmateriale, men ogsaa den, at en Forhandling om Grundskatterne vilde tage for lang Tid. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at med Hensyn til det Prøvevurderingsmateriale, som ikke foreligger endnu, har det højtærede Regeringsparti nogen Skyld. Jeg skal erindre om, at der meget længe har været Bestræbelser fremme for at faa denne Vurdering foretaget, netop for at det Materiale, som den højtærede Finansminister